Unde dicit: Congregatis aūt phariſeis interrogauit eos
ieſus dicens: Quid vobis videt de chriſto cui⁹ filius eſt?
CHRY. in ho. Diſcipulos quidē ꝑmū īterrogauit q̄d
alij diceret de chriſto: ⁊ tunc quid ipſi dicerēt: hos aūt nō
ita. Profecto. n. ſeductorē eū dixiſſent ⁊ malū. exiſtima-
bant aūt: q̄m chriſtus pur⁹ hō erat: ⁊ iō dixerūt eum eſſe
filiū dauid: ⁊ hoc ē quod ſubdit: Dicunt ei dauid. Ipſe au
tē hoc reprehēdēs: īducit ꝓphetā dominationē eius ⁊ ꝓ-
prietatē filiationis ⁊ cohonorationē q̄ ē ad patrē teſtātē
Unī dī: Ait illis: Quomodo ergo dauid in ſpū vocat eū
dn̄z dicens: Dixit dn̄s dn̄o meo ſede a dextris meis: do-
nec. HIE. Teſtimoniū hoc de. cix. pſalmo ſumptum ē.
Dn̄s ergo fili⁹ dauid vocat: nō ſm id qd̄ de eo natus eſt:
ſed ſm id qd̄ nat⁹ ē ex p̄re ſemꝑ fuit preueniens ipſum car
nis ſue patrē: vocat aūt eū dn̄z ſuū non errore īcerto: nec
ꝓpria volūtate: ſed ſpūſcō. REMI. Qd̄ aūt dicit: Se
de a dextris meis: nō intelligendū ē q̄ de⁹ corpore⁹ ſit vt
dextrā vel ſiniſtrā habeat: ſed a dextris dei ſedere ē ī ho
nore ⁊ equalitate paterne dignitatꝭ manere. CHRY. ſu
ꝑ matth. Puto aūt hāc interrogationē nō ſolū cōtra pha
riſeos: ſed ēt cōtra hereticos poſuit. nā ſm carnē vere fili
us erat dauid: dn̄s aūt ſm diuinitatem. CHRY. in ho.
Non aūt in hoc ſtat: ſed vt timeant ſubdit: Donec ponā
inimicos tuos ſcabellū pedū tuoꝝ. vt ſaltē ita eos indu-
cat. ORI. Deus ēt nō ad ꝑditionē ſolū ponit ſcabellū
pedū chriſti inimicos ipſius: ſed ad eoꝝ ſalutē. REMI.
Donec aūt pro infinito ponit: vt ſit ſenſus: Sz ſemꝑ: ⁊ ini
mici tui in ſempiternū ſubijcientur pedib⁹ tuis. GLO.
Qd̄ aūt a patre inimici ſubijciūtur filio: nō infirmitatē
filij: ſed vnitatē nature ſignificat. nā ⁊ fili⁹ ſubijcit īımicos
patri: q̄z patrē clarificat ſuꝑ terrā. Et ex hac auctoritate
cōcludit: Si ergo dauid vocat eū dn̄z: q̄ñ filius eius ē?
HIE. Interrogatio hec nobis ꝓficit vſq̄z hodie cōtra iu-
deos. Et hi. n. qui confitent chriſtū eē venturū: hominē
ſimplicē ⁊ ſanctū virū aſſerunt de genere dauid. Interro
gem⁹ ergo eos docti a dn̄o ſi ſimplex homo ē: ⁊ tamē fi-
lius dauid: q̄ñ dauid vocat eū dn̄z ſuū. iudei aūt ad de
ludēdā interrogatiōis veritatē: friuola multa cōfingunt:
vernaculū abrae aſſerētes cuius fili⁹ fuit damaſcus elie-
zer: ⁊ ex ipſi⁹ perſona ſcriptū pſalmū: q̄ poſt cedē quinq̄z
regū dn̄s de⁹ dn̄o ſuo abraā dixerit: Sede ad dextrā me
am donec ponā. Quos interrogem⁹ q̄ñ dixerit abrae
ea q̄ ſequūtur: ⁊ r̄ndere cogam⁹ q̄ñ abraā ante luciferū
genit⁹ ſit: ⁊ q̄ñ ſacerdos fuit ſz ordinē melchiſedech. ꝓ
quo melchiſedech obtulerit panē ⁊ vinū ⁊ a quo decimas
prede accepit. CHRY. in ho. Hoc tantū īpoſuit finem
ipſoꝝ diſputationib⁹ q̄ſi magnū ⁊ ſufficiēs ꝯcludere eo-
rum ora. vn̄ ſeq̄tur: Et nemo poterat reſpondere ei ver-
bum. Neq̄z auſus fuit quiſq̄ ex illa die eum ampli⁹ inter-
rogare. Siluerūt. n. extūc nō volentes: ſed nō habēdo ali
quid dicere. ORI. Si aūt interrogatio eoꝝ fuiſſet ex
volūtate diſcēdi: nunq̄ eis talia propoſuiſſet: vt ampli⁹
nō eēnt auſi eū īterrogare. RA. Ex hoc aūt ītelligim⁹ ve
nena īuidie ſuꝑari poſſe: ſz difficile q̄eſcē. CA. XXIII.

Tunc ieſus locutus ē ad turbas ⁊ ad
diſcipulos ſuos dicens: Sup cathe-
drā moyſi ſedebūt ſcribe ⁊ phariſei.
Oia ergo quecūq̄z dixerit vob̄ ſerua
te ⁊ facite: ſcd̄m opa vero eorum no
lite facere. Dicunt. n. ⁊ non faciunt. Alligāt autem
onera grauia ⁊ īportabilia ⁊ īponunt ī humeros
hominū: digito autem ſuo nolunt ea mouere.
CHRY. ſuper matth. Poſtq̄ dn̄s ſacerdotes r̄miſiōe ꝓ-
ſtrauit: ⁊ īcorrigibilē eoꝝ conditionē oñdit: ſicut clerici
ſi male fecerint inemēdabiles ſūt: laici vero delinquen-
tes facile emēdant: tūc cōuertit ſermones ad apoſtolos
⁊ ad populū. vnde dicit. Tunc lo. ē ieſus ad turbas ⁊ ad
diſci. ſuos. Infructuoſū nāq̄z ē verbū in quo ſic alter con
fundit: vt alter nō erudiat. ORI. Sunt aūt meliores di
ſcipuli chriſti reliquis turbis: ⁊ inuenis in eccleſijs quoſ
dā affectuoſi⁹ accedētes ad verbū dei eē diſcipulos chri
ſti: ceteros aūt populū eē ipſi⁹. Et interdū quedā diſci-
pulis ſolis dicit: quedā vero turbis: alia vero turbis ſi-
mul atq̄z diſcipulis ſicut ſunt hec. vn de ſeq̄tur: Dicēs ſu-
per cathedrā moyſi: Qui legē moyſi profitent ⁊ interpre
tari gloriant hi ſedent ſuꝑ cathedrā moyſi. Qui ergo nō
recedūt a lr̄a legis: ſcribe dicunt. Qui aūt maius aliquid
ꝓfitētes: diuidūt ſeipſos quaſi meliores a multis phari
ſei dicūtur: qd̄ interpretat diuiſi. Qui aūt moyſen ſm ſpiri
talē virtutē intelligūt ⁊ exponūt: ſedent quidē ſuꝑ cathe-
drā moyſi: ſed nō ſunt ſcribe ⁊ phariſei: ſed his melio-
res dilecti chriſti diſcipuli. Poſt aduentū aūt chriſti ſedēt
ſuꝑ cathedrā eccleſie: q̄ ē cathedra chriſti CHRY. ſuꝑ
matth. Uidēdū ē tn̄ q̄ñ quis ſuꝑ cathedra ſedeat: q̄z nō
cathedra facit ſacerdotē: ſed ſacerdos cathedram nō lo
cus ſanctificat hominē: ſz hō locū. Ideoq̄z malus ſacer-
dos de ſacerdotio ſuo crimē acquirit: non dignitatem.
CHRY. in ho. Ne aūt aliquis dicat: q̄m ꝓpter hoc de
ſidior fact⁹ ſū ad agendū q̄z malus ē doctor: hāc deſtru
it opinionē: cū ſubdit: Oia ergo quecūq̄z dixe. vo. ſer. et
facite. Non. n. ſua dicūt: ſed que dei ſunt: q̄ ꝑ moyſen de⁹
in legē deduxit. Et intuere quāto circa moyſen vtit hono
re: eā iterū q̄ ad vet⁹ ē teſtamētū concordiā oſtendens.
ORIGE. Si aūt ſcribe ⁊ phariſei ſedētes ſuꝑ cathedrā
moyſi ſunt iudeoꝝ doctores: ſm litterā docentes legis
mandata: q̄ñ iubet nos dn̄s ſm oia q̄ dicūt illi facere:
cū apl̄i in actib⁹ vetent fideles viuere ſm litterā legis: Sz
illi docēt ſm litterā legē ſpiritaliter nō intelligētes. Que-
cūq̄z ergo dicunt nobis ex lege intelligentes ſenſum legis
facim⁹ ⁊ ſeruam⁹: nequaq̄ facientes ſm opa eoꝝ. Nō. n.
ſicut lex docet faciunt: nec intelligūt velamen eē ſuꝑ litte
ram legis. Uel cū oia audieris non oia intelligas prece
pta legis: puta multa que de eſcis ſunt ⁊ que de hoſtijs ⁊
ſimilia: ſed ea que corrigūt mores. Sed quare nō de lege
gratie hoc mandauit ſed de doctrina moyſi? q̄z. ſ. nōdum
erat tēpus p̄cepta noue legis ante tempus paſſionis ma
nifeſtare. Mihi aūt videt q̄ aliquid aliud predeſpenſans
hoc dicit: q̄z. n. accuſaturus erat ſcribas ⁊ phariſeos ī ſe
quētib⁹ ſmonib⁹: ne videret apud ſtultos ex hoc eorum
principatū cupe vel propter inimicitiā hoc facere: primū
a ſe hanc ſuſpitionē remouet: ⁊ tunc eos incipit reprehē
dere: vt turbe non in eadē vitia incidant: ⁊ ideo ne exiſti
mem q̄ q̄z debent eos audire: ideo eos debeant in operi
bus imitari. Subdit. n. Scd̄m vero opera eoꝝ nolite fa
cere. Quid ē aūt doctore illo miſerabili⁹: cui⁹ vitā diſci
puli cū nō ſequūtur ſaluātur: cū imitāt ꝑdūt. CHRY.
ſuꝑ matth. Sicut aūt auꝝ de terra eligit: ⁊ terra relinquit
ſic ⁊ auditores doctrinā accipiāt ⁊ mores relinquāt. Fre
quēter. n. de hoīe malo bona doctrina ꝓcedit: ſicut aūt ſa
cerdotes meli⁹ iudicāt ꝓpter bonos malos docere q̄ ꝓ-
pter malos bonos negligere: ſic ⁊ ſubditi ꝓpter bonos ſa
cerdotes ēt malos honorēt: ne ꝓpt malos boni ēt cōtem
nātur. meli⁹ ē. n. mal' iniuſta p̄ſtare q̄ bonis iuſta ſubtrahe
re. CHRY. in ho. Cōſidera vero vn̄ īcipit eos reprehen
dere. Nā ſeq̄tur: Dicūt. n. ⁊ nō faciūt. Maxie. n. accuſati
one dign⁹ ē: q̄ doctrine auctoritatē habēs: legē trāſgredit
ꝑmo q̄dē q̄z p̄uaricat q̄ alios corrigere debet: deinde q̄a
peccās maiore pena dign⁹ ē ꝓpter honorē: tertio q̄z plus
corrūpit velut ī ordine doctoris peccans. Ruſus aūt ⁊
aliā eoꝝ reprehēſionē ponit: q̄m graues ſūt ſibi ſubiectis.
vn̄ ſeq̄tur: Alligāt. n. onera grauia. In quo duplicē eoꝝ
malitiā oñdit: vnā q̄dē ī hoc q̄ ſine venia expetūt a ſubie
ctis ſummā diligētiā vite: aliā v̄o in hoc q̄ ſibiipſis mul
tā cōcedūt licētiā. Oportet aūt bonū p̄cipē econtrario
ſe habere. in his eniz que ſm ſeipſū ſunt: grauē iudicem
eē. in ſubiectis aūt māſuetū. Intende aūt qualiter ⁊ coꝝ

reprehēſionē aggrauat. Nō.n. dixit Non poſſūt: ſed Nolunt. neq; dixit Portare: ſed Digito mouere. i. neq; ꝓpe fieri neq; tangere. CHRY. ſup matth. Et quidē quatū ad phariſeos ⁊ ſcribas de quib⁹ loquit: onera grauia ⁊ īportabilia dicit legis mādata: de quib⁹ petr⁹ in actibus dicit: Ut qd vultis īponere iugū ſuper ceruices diſcipuloꝝ qđ neq; nos neq; patres noſtri portare potuimus? Onera.n. legis quibuſdā rōnib⁹ fabuloſis commēdātes: auditorib⁹ q̄ſi vincula ſuper humeros cordis eoꝝ alligabant: vt velut rōnis vinculo cōſtricti nō reijcerēt ea a ſe. Ipſi aūt nec ex modica parte ea īplebāt. i. vt nō dicāt pleno ope: ſed nec modico tactu. i. digito. GLO. Uel alligant onera. i. vndecūq; traditiōes colligūt que cōſcientias nō leuāt: ſed grauāt. HIERO. Humeri aūt ⁊ digit⁹ ⁊ onera ⁊ vincula qb⁹ alligant onera: ſpiritaliter ſūt intelligenda. Hic ēt generalit dñs aduerſus oēs magiſtros loquit: qui grādia iubēt ⁊ minora nō faciūt. CHRY. ſuper matth. Tales aūt ſunt q̄ graue pōdus venientib⁹ ad penitentiā īponūt: ⁊ ſic dū pena preſens fugit: cōtēnit pena futura. Si.n. faſcē ſuper humeros adoleſcentis quem nō pōt baiulare poſueris: neceſſe hʒ vt aut faſcē reijciat: aut ſub pōdere cōfringat: ſic ⁊ homini cui graue pōdus pñītētie īponis: neceſſe ē vt aut penitētiā reijciat: aut ſuſcipiēs dū ſufferre nō pōt: ſcandaliçat⁹ amplius peccet. Deinde ⁊ ſi erram⁹ modicā penitētiā īponētes: nōne meli⁹ eſt ꝓpter miſericordiā reddere rationē q̄ ꝓpter crudelitatē? vbi paterfamilias larg⁹ ē: diſpenſator nō debet ēē tenax. Si de⁹ benign⁹: vt qd ſacerdos ei⁹ auſter⁹? Uis apparere ſcūs? circa ēt vitā eſto auſterus: circa alioꝝ benignus audiāt te hoīes pua mādātē ⁊ grauia faciētē. Talis ē aūt ſacerdos q̄ ſibi īdulget ⁊ alios exigit: quēadmodū malus dſcriptor tributi ī ciuitate q̄ ſe releuat ⁊ onerat tribuētes.

Oia vero opa ſua faciunt vt videant ab hoīb⁹. Dilatāt.n. philateria ſua: ⁊ magnificāt fimbrias. Amāt aūt p̄mos recubit⁹ in cenis ⁊ p̄mas cathedras in ſynagogis: ⁊ ſalutatiōes ī foro: ⁊ vocari ab hoīb⁹ rabbi. Uos autem nolite vocari rabbi. Unus eſt.n. magiſter veſter: oēs aūt vos frēs eſtis. Et patrē nolite vocare vobis ſup terrā: vn⁹ eſt.n. pater veſter q in celis ē. Nec vocemini magr̄i: qr magr̄ veſter vn⁹ ē chriſt⁹. Qui maior ē veſtrū: erit miniſter veſter. Qui aūt ſe exaltauerit humiliabit̄ ⁊ qui ſe humiliauerit exaltabitur.

CHRY. in ho. Supra dñs arguerat ſcribas ⁊ phariſeos crudelitatis ⁊ negligentie: conſequēter aūt arguit eos īanis glorie q̄ fecit eos a deo recedere. vñ dicit: Oia aūt opa ſua fa. vt vide. ab hominib⁹. CHRY. in ho. In oī re naſcit q̄ ipſam exterminat: ſicut ex ligno vermis ⁊ ex veſtimēto tinea. vñ ſacerdotū miniſteriū q̄ poſiti ſunt ad edificationē ſanctitatis corrūpe diabolus nitit: vt hoc ipʒ bonū dū ꝓpter hoīes fit fiat malū. Tolle hoc vitiū de clero: ⁊ ſine labore oīa reſecabis. ex hoc.n. fit: vt difficile clerici peccātes penitētiā agāt. Uult aūt dñs in hoc oſtēdere cāʒ ꝓpter quā nō poterāt credere chriſto: hoc ē qr oīa faciūt vt videant ab hoīb⁹: īpoſſibile.n. ē vt credat chriſto celeſtia p̄dicāti: q̄ gloriā hoīuʒ ꝯcupiſcit terrenā. Legi eniʒ aliquē īterp̄tātē hūc locū: Supra cathedrā. i. ī honore ⁊ gradu quo fuerat moyſes cōſtituti ſūt ſcribe ⁊ phariſei indigne q̄ legē ꝓphetātē de chriſto vēturo predicabāt alijs: ipſi aūt nō recipiebāt p̄ſentē: ꝓpter hoc hortat populū audire legē quā p̄dicabat. i. credere ī chriſtū p̄dicatū a lege: ⁊ nō imitari ſcribas ⁊ phariſeos incredulos. ⁊ reddit cāʒ q̄re p̄dicabāt ex lege chriſtū vēturū: ⁊ non credebāt ī eū: qr. ſ. oīa opa ſua faciūt: vt ab hoīb⁹ videantur. i. qr nō predicabāt chriſtū venturū deſiderio aduentus eius: ſed vt doctores legis ēē ab hoīb⁹ viderent. ORI. Ad hoc aūt opera ſua faciūt vt ab hoīb⁹ videantur: viſibilē ſuſcipientes circūciſionē: ⁊ viſibiliter corporalia fermenta auferētes de domibus ſuis ⁊ ſimiliter his ſimilia agentes: chriſti vō diſcipuli legē in occultis īplēt quaſi in occulto cōſtituti iudei: vt apoſtolus dicit. CHRY. in ho. Uide aūt hic q̄ cū quadā intētione eos incuſat. Non enim ſimpliciter ait: q̄ faciāt opa ſua: vt videātur ab hominib⁹: ſed addidit oīa. Deide mōſtrat q̄ neq; in magnis vane gl'iabant: ſed in quibuſdā vilib⁹ reb⁹. vñ ſubdit: Dilatant.n. phila. ſua ⁊ magnificāt fimbrias. HIE. Dñs.n. cū dediſſet mandata legis per moyſen: ad extremū intulit: Ligabis ea in manu tua: ⁊ erūt ſemp ante oculos tuos ⁊ eſt ſenſus: Precepta mea ſunt in manu tua: vt ope ꝯpleant. ſint ante oculos tuos: vt die ac nocte mediteris in eis. Hoc phariſei male interpretantes ſcribebāt in mēbranis decalogū moyſi. i. decē legis v̄ba: cōplicātes ea ⁊ ligātes ī frōte: ⁊ q̄ſi coronā capitis facientes: vt ſemp añ oculos moueret. Iuſſerat quoq; aliud moyſes vt in quattuor angulis pallioꝝ hiacyntinas fimbrias facerēt ad iſrael populū diſcernēdū: vt q̄uo in corporib⁹ circūciſio ſignum iudaice gentis daret: ita veſtis haberet aliquā differentiam. Supſtitioſi vō magr̄i captātes aurā popularē: atq; ex mulierculis captātes lucra: faciebāt grādes fimbrias ⁊ acutiſſimas in eis ſpinas ligabāt: vt videlicet ambulātes ⁊ ſedētes interdū pūgerent: ⁊ q̄ſi hac commotione retraherent ad miniſteria ſuitutis dei. Pictatiola ergo illa decalogi philateria vocabāt. i. conſeruatoria eo q̄ q̄cūq; habuiſſent ea: quaſi ob cuſtodiam ⁊ munimentum ſui haberent. Nō intelligētib⁹ phariſeis q̄ hec in corde portanda ſūt nō in corpore: alioquin ⁊ armaria ⁊ arce habēt libros: ⁊ noticiā dei nō habēt. CHRY. Illorū aūt exēplo adhuc multi aliqua nōia hebraica angeloꝝ cōfingūt ⁊ ſcribunt: ⁊ alligāt que nō intelligētib⁹ metuēda videtur q̄dā vero aliquā partē euangelij ſcriptā circa collum portant. Sed nōne quottidie euāgeliū ī eccleſia legit: ⁊ audit ab oībus? Cui ergo ī aurib⁹ poſita euāgelia nihil proſunt q̄uo eū poſſunt circa collū ſuſpenſa ſaluare? Deinde vbi ē virtus euangelij: ī figuris litteraꝝ: an in intellectu ſenſuum? ſi in figuris: bene circa collū ſuſpēdis. ſi ī intellectu ergo meli⁹ in corde poſita proſunt: q̄ circa collū ſuſpenſa. Alij vero ſic exponūt hūc locū: qr dilatabāt v̄ba ſua de ꝓprijs obſeruātijs: quaſi philateria. i. cōſeruatoria ſalutis ea populo aſſidue predicātes. Fimbrias autem veſtimentorū magnificatas dicit ſupereminētias eorūdem mandatorū. HIE. Cū aūt ſupflue philateria dilatent ⁊ magnas faciant fimbrias: gloriam cupientes ab hominibus: conſequenter arguūtur in reliquis. vnde dicitur: Amant enim primos accu. in ce. ⁊ primas cathe. in ſynago. RABA. Notandum q̄ non ſalutari in foro: nō primo ſedere vel diſcumbere vetat eos: quibus hoc officij ordine conuenit: ſed eos qui hec ſiue habita ſiue non habita indebite amant a fidelibus: quaſi improbos dicit ēē cauendos. CHRY. Non enim vituperat eos qui ī primo loco recubunt: ſed eos qui amant primos diſcubitus ad voluntatem vituperationem referens: non ad factum. Sine cauſa enim loco ſe humiliat: qui corde ſe p̄fert. aliquis enim iactator audiens laudabile eſſe in vltimo loco diſcūbere diſcūbit poſt omnes: ⁊ non ſolum iactantiam cordis nō dimittit: ſed adhuc aliam iactantiam humilitatis acq̄rit: vt qui vult videri iuſtus ⁊ humilis videat. Multi enim ſuperbi corpore quidem in nouiſſimo recūbentes: cordis autem elatione videntur ſibi in capite recūbere: ⁊ multi ſunt humiles in capite recūbentes: ⁊ conſcientia ſe in vltimo eſſe exiſtimant. CHRY. in ho. Intende aūt vbi in eis vana gloria dominabat: in ſynagogis. ſ. ī q̄s itrabāt: alios directuri. In cenis hoc pati qualitercūq; tolerabile erat quāuis doctorē in admiratiōe ēē oporteat: non in eccleſia ſolū ſed vbiq;. Si autem diligere talia ē incuſatio q̄ malū ē ſtudere: vt his aliquis potia

tur. CHRY. ſuper matth. Primas ēt ſalutatiōes amāt:
nō ſolū in tēpoꝛe vt eos primū ſalutem⁹: ſed etiā in voce
vt clamātes dicam⁹: Aue rabbi: ⁊ in coꝛpoꝛe vt flexis ca
pitib⁹ eis incuruemur: ⁊ in loco vt i publico ſalutētur. vñ
dicit: Et ſalutatiōes i foꝛo. RABA. Quāuis i hoc cul
pa nō careat: ſi q̄dē in foꝛo litib⁹ intereē qui in cathedra
moyſi magr̄i ſynagoge cupiūt appellari: ⁊ vocari ab ho/
minib⁹ rabbi. CHRY. ſuper mattheū. i. vocari volūt
⁊ nō eē; nomē appetūt: ⁊ officiū negligūt. ORI. In ec/
cleſia ēt chriſti inueniuntur mēſarū ſuſcipiētes p̄matum
vt diacones fiant: cōſequēter aūt primas cathedras eoꝝ
qui dicūtur preſbyteri preripere ambiūt. q̄dā aūt machi
nant vt ep̄i vocentur ab hoīb⁹: hoc ē rabbi. chriſti autē
diſcipulus diligit q̄dē in ſpiritalib⁹ cenis recubit⁹ p̄mos
vt melioꝛa ſpiritaliū ciboꝝ māducet. Diligit etiā cū apo
ſtolis ſedentib⁹ ſup. xij. thꝛonos p̄mas cathedras: actib⁹
bonis dignū ſe prebere feſtinās cathedris huiuſmodi.
ſic aūt ⁊ ſalutationes diligit q̄ fiūt in nūdinis celeſtib⁹. i.
celeſtib⁹ p̄mitiuoꝝ cōgregatiōib⁹. Uocari aūt rabbi ne/
q̄ ab hoīb⁹ neq̄ ab aliquo alio diligit iuſtus: q2 vnus ē
magiſter oīuz. vñ ſubdit: Uos autem noli. vocari rabbi.
CHRY. in ho. Uel aliter: Premiſſoꝝ de quib⁹ phari/
ſeos incuſauerat: alia quidē ſicut parua ⁊ vilia preter miſit:
quaſi diſcipulis debis inſtrui nō indigentib⁹: ſed qđ
erat oīuz maloꝝ cā. i. thꝛonū appetere magiſtralē hoc in
mediū ducit ad diſcipulos iſtruēdū. vñ ſubdit: Uos aūt
nolite vo. rab. vn⁹ eſt eniz magiſter vr̄. CHRY. ſuper
matth. q. d. Nolite vocari rabbi: ne qđ deo debet vobis
p̄ſumatis. Nolite ⁊ alios vocare rabbi: ne diuinū hono/
rē hoīb⁹ deferatis. Unus ē. n. magr̄ oīuz q̄ oēs hoīes na/
turaliter docet. Si. n. hō hoīez erudiret: oēs hoīes diſce
rent q̄ habēt doctoꝛes. nūc aūt q2 nō hō docet ſed deus:
multi q̄dē docent: pauci aūt diſcūt. Nō. n. hō itellectū pre
ſtat hoī docēdo: ſed a deo preſtitū p admonitionem exer
cet. HILA. Et vt meminerint diſcipuli ſe filios paren
tis vni⁹: ⁊ per noue natiuitatis generationē terreni oꝛt⁹
exceſſiſſe p̄moꝛdia ſubdit: Oēs autem vos fratres eſtis.
HIE. contra heluidiū: Oēs aūt hoīes affectu fratres di
ci poſſunt: quod i duo diuidit: in ſpeciale ⁊ cōe. In ſpecia
le q2 oēs chriſtiani fratres vocant. Poꝛꝛo i cōe: q2 oēs ho
mines ex vno patre nati pari inter nos germanitate cōiū
gimur. Sequit: Et patrē noli. vo. ⁊c̄. CHRY. ſup matth.
In mūdo. n. q̄uis hō hoīez generat: tñ vnus ē pat̄ q̄ oēs
creauit. Nō. n. initiū vite habem⁹ ex parētib⁹: ſ3 trāſituz
vite p eos accipim⁹. ORI. S3 q̄s nō vocat patrē i terri
q̄ p oēz actū ſm deū īpletū dicit: Pater nr̄ qui es i celis.
GLO. Quia vo apparebat q̄s eſſet oīuz pater i hoc qđ
dixerat: Qui es in celis: vult exponere q̄s ſit oīuz magr̄.
vñ p̄ceptū de magr̄o iterū repetit dicens: Ne vocemini
magr̄i q2 magr̄ veſter vn⁹ ē chriſt⁹. CHRY. in ho. Nō
tñ dū dr̄ chriſt⁹ magr̄: excludit pater: ſicut neq̄ ex hoc q̄
deus pater nr̄ dr̄ hoīuz pater: excluditur chriſt⁹. HIE.
Querit aūt q̄re aduerſuz hoc p̄ceptū ap̄ls doctoꝛe gentiū
ſe eē dixerit: aut q̄uo i monaſterijs vulgato ſmone ſe
inuicē patres vocāt. Qđ ſic ſoluit: Aliud ē eē natura pa/
trē vel magr̄z: aliud idulgētia. Nos ſi hominē patrez vo/
cam⁹: honoꝛē etati deferim⁹: nō auctoꝛē nr̄e oñdim⁹ vi/
te. magr̄. n. dicitur ex conſoꝛtio veri magr̄i. ⁊ ne īfinita re
plicē q̄uo vn⁹ p naturā de⁹: ⁊ vn⁹ fili⁹ nō p̄iudicat ceteris
ne p adoptiōez dij vocent ⁊ filij: ita ⁊ vnus pater ⁊ magi
ſter nō preiudicat alijs vt abuſiue vocent ⁊ patres ⁊ ma
giſtri. CHRY. in ho. Non ſolū aūt dñs p̄matus cupe
re p̄hibet: ſed ad contrariū auditoꝛē inducit. vñ ſubdit:
Qui maioꝛ ē veſtrū: erit miniſter veſter. ORI. Uel aliē
Et ſi miniſtrat quis verba diuina: ſciens q2 chriſt⁹ i eo fru
ctificat: nequaq̄ ſe magiſtꝝ ſed miniſtrū p̄fitet. vñ ſequit:
Qui maioꝛ eſt veſtrū: erit miniſter veſter. qm̄ ⁊ ipſe chri
ſtus cū eēt vere magiſter: miniſtrū ſe eē p̄feſſus ē dicens:
Ego ſum in medio veſtrum quaſi q̄ miniſtrat. hñ aūt poſt

omnia quib⁹ vane glīe vetauit ꝯcupiſcētiā: addidit dicēs
Qui aūt ſe exaltauerit humiliabit: ⁊ q̄ ſe hūiliauerit exal
tabit. REMI. Quod ſic intelligit: Dis qui ſe de ſuiſ me
ritis extollit: apud deū humiliabitur: ⁊ qui ſe de benefa/
ctis humiliat apud deum exaltabitur.

Ueh aūt vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: q
clauditis regnū celoꝝ ante hoīes. Uos enim non
intratis nec introeuntes ſinitis intrare.

ORI. Chriſtus quaſi vere filius dei illi⁹ q̄ legē dedit ſ3
ſimilitudinē benedictionuz q̄ ſunt in lege dixit ⁊ ipſe bea
titudines eoꝛuz qui ſaluāt. ſm ſimilitudinē aūt maledicti
onū poſitaruz in lege ponit veh aduerſus peccatoꝛes di
cens: Ueh vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: qui fatent
bonitatis eē aduerſus peccatoꝛes iſta pronūciare intelli/
gant: q2 ſimile ē p̄poſitū dei in maledictiōibus legis: ſiue
aūt illa maledictio ſiue iſtud veh nō ex p̄nūciante cōtin/
git peccanti: ſed ex peccatis q̄b⁹ dignū ſe p̄bet ad ſuſcepti
onē iſtoꝝ q̄ de⁹ diſcipline cauſa p̄nūciauit: vt cōuertant
hoīes ad bonū: ſicut pater icrepās filiū p̄fert v̄ba male/
dictionis: nec tñ vult illū dignū fieri maledictiōib⁹ illis:
ſed magis ab eis diuertere. Hui⁹ aūt veh cauſam ſubdit:
Qui clau. reg. celo. añ ho. vos au. nō intra. nec introe. ſi/
nitis intra. Hec duo p̄cepta naturaliter inſeparabilia ſūt
qm̄ hoc ipſū ſufficit ad expulſionē q̄ alios nō p̄mittit in/
trare. CHRY. ſup matth. Regnū celoꝝ dicūtur ſcriptu
re: q2 in illis iſtitū ē regnū celoꝝ: ianua ē itellect⁹ eaꝝ. Ul
regnū celoꝝ ē beatitudo celeſtis: ianua aūt ē chriſt⁹ p quē
introit in eā. Clauicularij aūt ſūt ſacerdotes: q̄b⁹ creditū
ē v̄bū docendi ⁊ interp̄tādi ſcripturas. clauis aūt ē v̄buz
ſcientie ſcripturaꝝ: p quā apit hoīb⁹ ianua v̄itatis. Aper
tio aūt ei⁹ ē interp̄tatio v̄a. Uide aūt q2 nō dixit: Ueh vo/
bis q̄ apitis: ſ3 q̄ clauditis ergo nō ſūt ſcripture clauſe: ſ3
ſunt obſcure. ORI. Phariſei ergo ⁊ ſcribe nec itrabant:
nec eū volebāt audire q̄ dixit: Si q̄s p me itroierit ſalua/
bit. Et nec intrātes. i. eos q̄ credere poterāt p̄pter ea que
a lege ⁊ p̄phetis ante fuerant declarata de chriſto: introi/
re ſinebāt: cū oī terroꝛe ianuā claudētes adhuc deroga/
bant doctrine ei⁹: ⁊ ſubuertebāt oēz p̄phericā ſcripturaz
de eo: ⁊ blaſphemabāt oē opus ipſi⁹ q̄ſi falſū ⁊ a diabo
lo factū. Sed ⁊ oēs q̄ mala cōuerſatiōe ſua dāt exēplum
peccandi i populo: ⁊ q̄ faciūt iniuriā ſcandalizātes puſil/
los: claudere videtur ante hoīes regnum celoꝝ. Et hoc
peccatum inuenit quidē in popularib⁹ maxime autē in
doctoꝛib⁹ q̄ docent qđ decet ſm iuſticiā euāgelij hoīes:
nō aūt faciūt qđ docent. Bene aūt viuētes ⁊ bene docētes
apiūt hoīb⁹ regnū celoꝝ: ⁊ dū ipſi itrat alios p̄uocāt itro
ire. S3 ⁊ mlti nō p̄mittūt itrare i regnū celoꝝ: intrare vo
lentes: qñ ⁊ ſine ratiōe excōicāt quoſdā p̄pter aliquē zelū
q̄ melioꝛes ſūt q̄ ipſi ⁊ ipſi quidē nō p̄mittūt eos itroire.
Ili aūt q̄ ſobrij ſūt mēte: patiā ſua tyrānidē eoꝝ vincētes
q̄uis vetiti: tñ itrāt ⁊ hereditāt regnū. S3 ⁊ qui cū multa
temeritate ſeipſos dederūt ad p̄feſſionem docēdi priuſq̄
diſcerēt: ⁊ iudaicas fabulas imitātes: detrahunt eis q̄ ea
que ſurſuz ſunt in ſcripturis requirūt: claudūt quātum ad
ſe ante homines regnum celoꝛum.

Ueh vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite q co/
meditis domos viduaꝝ: oꝛatiōes lōgas oꝛātes:
propter hoc amplius accipietis iudicium.

CHRY. in ho. De reliquo dñs de gula eos rep̄hēdit: ⁊
qđ deteri⁹ ē: qm̄ nō a diuitib⁹ ſed a viduis accipiebāt vñ
vētrē iplerēt: ⁊ illoꝝ inopiā cōterebāt quā releuare opoꝛ
tebat. vñ dr̄: Ueh vo. ſcri. ⁊ pha. hypo. q̄ come. do. vidu.
GLO. i. q̄ vr̄a ſuperſtitione nihil intenditis: niſi vt p̄dā
de ſubiecta plebe faciatis. CHRY. ſup matth. Sexus
autē mulieꝝ incautus ē: q2 nō oīa q̄ videt aut audit cū ra
tione deſiderat. Mollis etiā eſt: q2 facile flectitur vel de
malo ad bonū: vel de bono ad malū. virilis aūt ſexus ⁊
cautioꝛ

cautior ⁊ durior ē: propterea ſimulatores ſanctitatis circa mulieres maxime negociantur. Quia nec intelligere eoꝝ ſimulationes poſſunt: ⁊ facile ad eoꝝ dilectionē inclināt religionis cauſa. precipue tamen circa viduas negociant: pmo quidē qꝛ mulier nō facile decipit habens cōſiliariū viri. deinde qꝛ nō facile de facultatib' ſuis aliquid dāt cū ſint in ptāte viri. ppterea ergo dn̄s dū iudaicos ſacerdotes confundit: chriſtianos monet ne viduis mulierib' āplius cōmorētur ꝙ ceteris: quia ⁊ſi volūtas mala nō ſit: tn̄ ſuſpitio mala ē. CHRY. in ho. Deinde ⁊ huiꝰ rapine modus erat grauior addit. n. Orationes lon. oran. Quicūqꝫ. n. malū facit dignꝰ eſt pena. ſed qui a religione cāꝫ accipit nequicie: grauiori ē obnoxiꝰ pene vnde ſequit: Propter hoc āplius acci. iu. CHRY. ſup matth. Primū qdē pro eo ꝙ eſtis iniq: alterum pro eo ꝙ figmentum accipit ſanctitatis. auariciā. n. veſtrā religioiſ colore depingitis. ⁊ quaſi preſtatis diabolo arma dei: vt amet iniquitas dū pietas eſtimatur. HILA. Uel quia hic ꝓcedebat regni celeſtis obſuatio vt i obeūdis viduarū domib' retineat ambitio: iō accipiēt ampliꝰ iudiciūꝫ: qꝛ penā ꝓpꝛiā peccati ⁊ reatū aliene ignorantie debebunt. GLO. Uel: qꝛ ſeruus ſciēs ⁊ non faciens vapulabit multis.

Ueh vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite qui circuitis mare ⁊ aridā: vt faciatis vnū proſelitū: ⁊ cum fuerit factus facitis eū filiū gehēne duplo q̄ꝫ vos.

CHRY. in ho. Poſt pmiſſa rurſus eos dn̄s aliter icuſat. ⁊ qꝛ inefficaces ſūt ad multoꝝ ſalutem: cū multo labore idigeāt: vt ad ſalutē vnū cōuertāt. Et qꝛ nō ſolū deſides ſunt circa eos quos cōuertūt: ſꝫ eoꝝ ēt deſtructores: dū eos corrūpūt praue vite exēplis. vn̄ dī. Ueh vo. ſcri. ⁊ pha. hypo. qui circui. ma. ⁊ ari. vt fa. vnum proſe. HILA. Maris aūt ⁊ terre pagratione ſignificat in totiꝰ orbis finib' eos eē: chriſti euāgelio obtrectaturos ⁊ legis iugo cōtra iuſtificationes fidei aliquos ſubdituros. Proſeliti. n. ſunt ex gētib' i ſynagogā recepti: quoꝝ futuroꝝ raritas i vno indicat. Neqꝫ. n. poſt chriſti predicationē doctrine eoꝝ fides relicta ē: ſꝫ qſquis acquiſitus fuerit ad fidē iudeoꝝ: filiꝰ fit gehēne. ORI. Quicūqꝫ enim poſt ſaluatorē iudaizāt: docētur imitari affectū eoꝝ q dixerūt illo tēpore: Crucifige: crucifige eū. vn̄ ſeqtur: Et cū fa. fue. faci. eū fi. gehē. du. ꝙ vos. HILA. Iō autē pene duplicate erit filiꝰ: q neqꝫ ſit remiſſionē peccatoꝝ gentilitatꝫ conſecutus: ⁊ ſocietatē eoꝝ q chriſtū pſecuti ſunt ſit ſecutꝰ. HIE. Uel aliter: Scribe ⁊ phariſei totū luſtrātes orbē id ſtudij habebāt: de gētib' facere proſelitū. i. aduenā icircūciſūꝫ miſcere populo dei. CHRY. ſup matth. Nō aūt ꝓ miſericordiā volētes eū ſaluare quē docebāt ſꝫ aut ꝓpter auariciā: vt additis in ſynagoga iudeis ſacrificioꝝ adderet oblatio: aut ꝓpter vanā gloriā. Qui eniꝫ ſeipſū mergit in gurgitē peccatoꝝ quō alterū a peccatis velit eripe: Nūquid magis miſericors pōt alteri aliqs eē ꝙ ſibi: Ex ipſis ergo actibus oñdit q ꝓ deū aliquem vult cōuertere aut ꝓ vnitatē. GRE. xxi. mora. Quia vero hypocrite ꝙuis pūerſa ſemꝑ opent: loqui tn̄ recta nō deſinūt. Bn̄ loquēdo qdē i fide vel cōuerſatiōe filios pariūt: ſꝫ eos bn̄ viuēdo nutrire nō poſſunt quāto enim ſe libentꝰ terrenis actib' inſerūt: tanto negligētius eos quos generāt agere terrena pmittunt. Et qꝛ obduratis cordib' viuunt: ipſos ēt quos generant filios nulla pietate debiti amoris agnoſcunt. vnde ⁊ hic de hypocritis dī: Et cum fue. fa. faci. eū fi. gehēne du. ꝙ vos. AVG. contra fauſtū Hoc aūt nō qꝛ circūcidebat dixit: ſꝫ eoꝝ qꝛ mores imitant. a qb' imitādis ſuos cohibuerat dicēs: Sup cathedrā moyſi. In quib' vbis vtrūqꝫ debet aduerti: ⁊ quantus honor delatꝰ ſit doctrine moyſi: in cuiꝰ cathedra etiā mali ſedētes: bona docere cogebātur: ⁊ inde fieret ꝓſelitus filiꝰ gehēne: nō quidē vba legis audiendo: ſꝫ eoꝝ ſectā ſectando. Propterea autēꝫ duplo ꝙ illi: qꝛ hoc negligebat iplere: qō ꝓpꝛia voluntate ſuſceperat: nō ex iudeis natꝰ: ſed ſpōte iudeꝰ factꝰ. HIE. Uel qꝛ ante dū eēt gentilis ſimpliciter errabat: ⁊ erat ſemel filiꝰ gehēne. Uidēs magiſtroꝝ vitia: ⁊ intelligēs deſtruere eos opere qō verbo docebāt: reuertitur ad vomitū ſuūꝫ ⁊ gentilis factus qſi preuaricator maiori pena dignꝰ erat. CHRY. ſup matth. Uel qꝛ forte ſub cultura idoloꝝ conſtitutꝰ: vl' ꝓp hoīes iuſticiā ſeruabat: factꝰ autē iudeꝰ maloꝝ magiſtrorum ꝓuocatꝰ exēplo fiebat peior magiſtris. CHRY. in ho. Cū. n. virtuoſus fuerit magiſter: diſcipulus imitatur cū aūt fuerit malus: ſuperexcedit. Filiꝰ aūt vocat gehēne quō filiꝰ ꝑditionis ⁊ filiꝰ huiꝰ ſeculi. Unuſquiſqꝫ. n. cuius opa facit: huiꝰ filiꝰ appellat. ORI. Ex hoc aūt loco diſcimꝰ: qm̄ ⁊ eoꝝ qui i gehennāꝫ futuri ſūt erit differentia tormētoꝝ: qn̄ alter ē ſimpliciter filiꝰ gehenne: alter vō dupliciter. Sꝫ ⁊ hic videre oꝫ: ⁊ ſi generaliter ē fieri aliquēꝫ filiū gehēne: vtputa iudeū aut gentilē aut ēt ſpecialiter vt ꝑ ſingulas ſpecies peccatoꝝ fiat qs filiꝰ gehēne: vt iuſtus qdē ſꝫ numerū iuſticiarū ſuarū augeat i glīa: peccator aūt ſm̄ numerū pctōꝝ ſuoꝝ multiplicet in gehēna.

Ueh vob duces ceci: q dicitis quicūqꝫ iurauerit ꝑ tēplū nihil ē: q aūt iurauerit in auro tēpli debitor ē. Stulti ⁊ ceci: qd. n. maiꝰ ē aurū: an tēpluꝫ qō ſanctificat aurū: Et quicūqꝫ iurauerit in altari nihil ē. qcūqꝫ aūt iurauerit i dono qō eſt ſup illud debet. Ceci qd. n. maiꝰ ē: donū: an altare qō ſignificat donū: Qui ergo iurat i altari: iurat in eo ⁊ i oībus que ſup illud ſūt. Et quicūqꝫ iurauerit in tēplo: iurat in illo ⁊ in eo q habitat in ipſo. Et qui iurat in celo iurat in throno dei et in eo qui ſedet ſuper ipſum.

HIE. Sic i philateriȷ̄s ⁊ fimbriȷ̄s dilatatis opinio ſanctitatis captabat glīaꝫ: ⁊ ꝑ occaſionē glīe qrebant lucra: ſic alia traditiōis fraude iuēta ipietatis arguit trāſgreſſores. Siquis eni i cōtētiōe ſeu i aliquo iurgio vel in cauſe ambiguo iuraſſet i tēplo ⁊ poſtea cōuictꝰ eēt mēdaciȷ̄: nō tenebat crimis reꝰ. Et hoc ē qō dicit. Ueh vo. du. ce. qui dici. Quicūqꝫ iurauerit ꝑ tē. nihil ē. q. d. Nihil dꝫ. Sin āt iuraſſet i auro ⁊ pecunia q i tēplo ſacerdotib' offerebat: Statiꝫ id i quo iurabat cogebat exſoluere. vn̄ ſeqt. Qui aūt iura. i au. tē. dbet vel debitor ē. CHRY. ſup matth. Tēplū qdē ad glīā dei ptinet ⁊ ad hoīuꝫ ſpiritalē ſalutē Aurū aūt tēpli ⁊ſi ad gloriā dei ptineat: tn̄ magꝭ ad delectationē hominū ⁊ ad vtilitatē ſacerdotū offert. Iudei ergo aurū quo ipſi delectabāt: ⁊ dona qb' ipſi paſcebātur ſanctiora dicebāt eē ꝙ ipſū tēpluꝫ: vt hoīes ꝓmptiores facerēt ad offerēda dona ꝙ ad ꝑces fundēdas i tēplo: vn̄ ꝯuenieter rephēdit eos dn̄s dicens: Stulti ⁊ ceci: Quid eniꝫ maiꝰ ē: auꝝ an tēplū qō ſci. au. Multi aūt nūc chriſtiani ſic inſipiētes itelligūt. Ecce eniꝫ ſi aliq cā fuerit: modicū vī facere q iurat ꝑ deū. Qui aūt iurat ꝑ euangelium: maiꝰ aliqd feciſſe vī. Quib' ſimilit dicēdū ē: Stulti ⁊ ceci. nā ſcripture ꝓ deū ſcripte ſunt: nō deꝰ ꝓpter ſcripturas. Maior g ē deꝰ q ſcificat euāgeliū: ꝙ euāgeliū qō ſanctificat ab eo. HIE. Rurſus ſiqs iuraſſet in altari: periuriȷ̄ reū nemo retinebat: ſi aūt iuraſſet i dono vel i oblationib': hoc ē i hoſtia vel in victimis i ſimilia ⁊ ceteris que offerūtur deo ſuper altare: hoc ſtudioſiſſime repetebāt. Totū aūt faciebat nō ob dei timorē: ſꝫ ob diuitiarū cupiditatē. vn̄ ſequit: Et q iura. in altari nihil ē. Qui aūt iura. in dono. qō ſup illud ē dꝫ. Arguit eni eos dn̄s ſtultitie et fraudulētie ꝙ mlto maiꝰ ſit altare ꝙ hoſtie q ſcificātur ab altari: vn̄ ſeqtur: Ceci: qd eni maiꝰ ē: donū: an altare qō ſanctificat donū. GLO. Et ne forte in tātā īſaniā ꝓrūperent vt dicerēt aurū ſanctiꝰ eē tēplo: ⁊ donū altari: eos alia ra

tione cõuicit: qꝛ videlicet i iuramẽto qḋ fit p tẽplũ ⁊ alta-
re ↄtinet iuramẽtũ qḋ fit p aurũ vł p donũ: Et hoc eſt qḋ
ſubdit: Qui ḡ iurat i alta. iurat i eo ⁊ i oibus q̄ ſup illud
ſunt ⁊ q̄ iurauerit. ORI. Similit̃ qm̃ iudei cõſuetudinẽ
habebãt per celũ iurare ad reprehẽſionẽ eoꝛum ſubdit:
Qui iurat i celo: iurat in throno dei ⁊ in eo q̄ ſedet ſuper
ipſũ. Nõ ḡ ſicut arbitrãt: euadũt piculũ i eo q̄ nõ p deuꝫ
iurãt: ſꝫ p thronũ dĩ. i. celũ. GLO. Qui eni per ſubiecta
creaturã iurat: ⁊ per diuinitatẽ pſidentẽ creature iurat.
ORI. Eſt aũt iuramẽtũ cõfirmatio verbi de quo iurat.
Iuramẽtũ ḡ itelligẽdũ ẽ teſtimoniũ ſcripturarũ qḋ pfert
ad cõfirmationẽ vbi qḋ loq̄mur: vt ſit q̄dẽ tẽplũ dei ſcri-
ptura diuina: aurũ aũt poſit᷒ ſenſus i ea. Sic aũt auꝝ qḋ
fuerit extra tẽplũ nõ ẽ ſanctificatũ: ſic oĩs ſenſus q̄ fuerit
extra diuinã ſcripturã: q̄uis admirabilis videat nõ ẽ ſan
ctus. Nõ ḡ debem᷒ ad ↄfirmãdã doctrinã nr̃os itellect᷒
aſſumere: niſi oñderim᷒ eos eẽ ſcõs ex eo q̄ iſcripturis
cõtinẽtur diuinis: Altare aũt ẽ hoĩs coꝛ: qḋ p̄ncipale ha
bet i hoĩe. Uota aũt ⁊ dona q̄ opponũtur ſup altare ẽ oẽ
qḋ ſupponit coꝛdi: vt oꝛare: pſallere: elemoſynas facere:
ieiunare. Sanctũ ḡ facit oẽ votũ hoĩs: coꝛ ei᷒ ex quo vo
tũ ei offertur. Iḋ nõ põt honoꝛabili᷒ eẽ votũ q̄ coꝛ hoĩs
ex quo trãſmittit votũ. Si ergo cõſcia hoĩs nõ pugnat: fi
duciã hꝫ ad deũ: nõ pp dona: ſꝫ qꝛ vt ita dicã altare coꝛ-
dis ſui bñ cõſtruxit. Terciũ ẽ vt dicam᷒: q̄ ſup tẽplũ. i.
ſuper oẽꝫ ſcripturã ⁊ ſuper altare. i. ſuper oẽ coꝛ ẽ itelle-
ct᷒ q̄dã q̄ dĩ celũ: thron᷒ ipſi᷒ dĩ dei: in quo ẽ videre facie
reuelata cũ veneit: qḋ perfectũ ẽ faciẽ veritatis. HILA.
Adueniẽte ẽt chꝛiſto: inutilẽ docet eẽ fiduciã legis: qꝛ nõ
in lege chꝛiſt᷒: ſꝫ lex ſcificatur i chꝛiſto i quo veluti ſedes
thronuſq̄ ſit poſit᷒: atq̄ ita ſtulti ceciq̄ ſunt q̄ ſcificante
p̄tmiſſo ſcificata venerãtur. AVG. de q. euã. Tẽpluꝫ
ẽt ⁊ altare ipꝫ xp̄ꝫ itelligim᷒ aurũ ⁊ donũ laudes ⁊ ſacri-
ficia: que in eo ⁊ per eum offerimus. Nõ. n. ille per hoc:
ſed iſta per illum ſanctificantur.

Ueh vob ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: q̄ deci
matis mẽtã ⁊ anethũ ⁊ cyminũ: ⁊ reliq̄ſtis q̄ gra
uioꝛa ſũt legis: iudiciũ ⁊ miſicoꝛdiã ⁊ fideꝫ. Hec
opoꝛtuit facere ⁊ illa nõ omittere. Duces ceci ex
colãtes culicẽ: camelũ aũt glutiẽtes.

CHRY. in ho. Supꝛa dñs dixit q̄ ligabãt grauioꝛa
onera ⁊ aliĩs iponebãt: q̄ ipſi nec tãgere volebãt. Hic aũt
rurſus oñdit: q̄ i paruis q̄rẽtes diligẽtiã magna cõtene-
bant. vñ dĩ. veh vo. ſcri. ⁊ pha. hypo. q̄ deci. mẽtã ⁊ ane.
⁊ cymi. HIE. Phariſei. n. qꝛ p̄ceperat dñs pp alimoni-
aꝫ ſacerdotũ ⁊ leuitarũ: quoꝝ pars erat dñs: oĩuꝫ reruꝫ
offerri i tẽplo decimas: vt intellect᷒ myſticos dimittam᷒
hoc habebant ſtudiũ: vt q̄ vilia fuerãt cõpoꝛtarẽtur: cete
ra q̄ erãt maioꝛa puipẽdebãt. vñ ſeq̄tur: Et reli. q̄ grauio.
ſũt le. iudi. ⁊ miſi. ⁊ fi. Ex hoc capitulo arguit eos auari
cie q̄ ſtudioſe ẽt viliũ olerũ decĩas exigãt: ⁊ iudiciũ in di
ſceptatiõe negocioꝝ: miſicoꝛdiãq̄ i paupes: ⁊ fidẽ i deũ
q̄ magna ſunt p̄termittãt. CHRY. ſup matth. Uel qꝛ ſa-
cerdotes auaricia pleni: ſiq̄s decimas alicui᷒ rei minime
nõ obtuliſſet coꝛripiebãt eũ: q̄ſi magnũ crimẽ feciſſet. Si
q̄s aũt alterũ ledebat: aut i deũ peccabat: nõ curabãt euꝫ
coꝛripe: de lucro aũt ſuo ſolliciti: ⁊ de glĩa dei ac ſalute
hominũ negligẽtes. Seruare. n. iuſticiã ⁊ facere miſicoꝛ-
diã: ⁊ habere fidẽ pp ſuã glĩaꝫ de᷒ mãdauit. Decimas ãt
offerre propter vtilitatẽ ſacerdotũ: vt ſacerdotes q̄dem
pp̄lo i ſpiritalib᷒ obſequãtur. pp̄li aũt i carnalib᷒ ſacer-
dotib᷒ ſubmiſtrẽt: ſic ⁊ mõ fit: qꝛ oẽs de honoꝛe ſuo ſunt
ſolliciti. Dehonoꝛe aũt dei nulli poꝛtiões ẽt ſuas vigilã
ter defẽdũt: ſꝫ circa obſeq̄uꝫ eccl̃ie curã ipẽdere nõ attẽ-
dũt. Si pp̄ls decimas nõ obtulerit: murmurãt omnes. ſi
peccãtẽ pp̄lm viderit: nemo murmurat cõtra eos. Sꝫ qꝛ
ſcribarũ ⁊ phariſeoꝝ ad quos loq̄bat: q̄dam populares
erãt: nõ ẽ icõgruũ vt aliã expoſitionẽ faciam᷒ pp̄t eos q̄
decimã dabãt: nã q̄ accipit decimas: recte decimare dĩ:
⁊ q̄ dat. Scribe ḡ phariſei minimaꝝ q̄dẽ reꝝ decimas of
ferebãt: oñdẽdẽ religiõis grã. In iudiciĩs aũt erãt iniuſti
i frib᷒ ſine miſicoꝛdia: i vitate icreduli. ORI. Sꝫ qm̃ cõ
tigẽs erat vt audiẽtes q̄dã dñꝫ iſta loquẽte ↄtenerẽt: mini
maꝝ reꝝ deciatiõeꝫ ſapiẽter addidit: ⁊ hec opoꝛtuit facẽ
hoc ẽ iudiciũ: miſicoꝛdiã: ⁊ fidẽ: ⁊ illa nõ omittẽ. i. deci-
mationẽ mẽte: anethi ⁊ cymini. REMI. Oñdit q̄ppe do
min᷒ hĩs vbis: qm̃ oĩa p̄cepta legis ta maxia q̄ mima ſũt
iplẽda. Redarguit aũt q̄ elemoſynas de fructib᷒ terre faẽ
putãs ſe mime poſſe peccare: q̄b᷒ nihil pſũt elemoſyne ni
ſi a pc̃tis ſtudeãt ceſſare. HILA. Et qꝛ minoꝛis piculi eẽt
deciationẽ oleris: q̄ beniuolẽtie officium p̄terire: irridet
eos ↄſiter dñs dicẽs: Duces ceci exco. culi. came. aũt glu.
HIE. Camelũ puto eẽ magnitudinẽ p̄ceptoꝝ: iudicium
miſicoꝛdiã ⁊ fidẽ. Culicẽ decimatiõeꝫ mente: anethi ⁊ cy-
mini ⁊ reliquoꝝ oleꝝ viliũ. Hec aũt p̄cepta dei que ma
gna ſunt deuoꝛam᷒ atq̄ negligim᷒: ⁊ opationẽ religionis
i paruis q̄ lucrũ hñt: cũ diligẽtia demoſtram᷒. ORI. Ut
excolãtes culicẽ. i. expellẽtes a ſe mima delicta q̄ culices
noiauit. Camelũ aũt glutiũt. i. cõmittẽtes maxia delicta q̄
noiat camelos: aĩalia videlꝫ toꝛtuoſa ⁊ grãdia. Scribe ãt
moꝛalit̃ ſũt q̄ ap̄li᷒ nihil eſtimãt poſitũ i ſcripturis q̄ ſim
plex ſmo demoſtrat: phariſei aũt ſũt oẽs q̄ iuſtificant ſe-
metipſos: ⁊ diuidũt ſe a ceteris dicentes. Noli mihi ap-
propiquare: qm̃ mũdus ſuꝫ. Mẽta aũt ⁊ anethũ ⁊ cymi-
nũ: ciboꝝ conditure ſũt: nõ p̄ncipales cibi. Sic i ↄuerſa
tiõe nr̃a q̄dã ſunt neceſſaria ad iuſtificationẽ: vt iudiciũ
miſicoꝛdia: ⁊ fides. Alia ſũt q̄ſi condiẽtia act᷒ nr̃os: ⁊ ſua
uioꝛes eos faciẽtia: riſus: ieiuniũ: flexio genuũ: ⁊ huiuſ-
modi. Quõ aũt nõ eſtimãt ceci q̄ nõ vidẽt: qm̃ nihil pdeẽt
cautũ eẽ diſpenſatoꝛẽ i reb᷒ minimis: cũ p̄ncipalia negligã-
tur. Hos ḡ ſmo pñs ↄfũdit: nõ q̄dẽ leuia phibẽs obſua-
re: ſꝫ pꝛincipalia p̄cipiẽs caut᷒ cuſtodire. GRE. i. moꝛ.
Ul' alit̃. Culex ſuſurrãdo vulnerat. camelus aũt ſpõte ſe
ad ſuſcipiẽda onera iclinat. Liquerũt ḡ culicẽ iudei: q̄ ſe-
dicioſuꝫ latronẽ dimitti petierũt. Camelũ võ glutierũt:
qꝛ eũ q̄ ad ſuſcipiẽda noſtre moꝛtalitatis onera ſpõte de-
ſcẽderat extinguere clamãdo conati ſunt.

Ueh vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: q̄ mũ
datis qḋ de foꝛis ẽ calicis ⁊ papſidis: it᷒ aũt pleni
eſtis rapina ⁊ imũdicia. Phariſee cece: mũda pri
us quod intus ẽ calicis ⁊ papſidis vt fiat ⁊ id qḋ
de foꝛis eſt mundũ.

HIE. Diuerſis vbis eodẽ ſenſu quo ſupꝛa arguit pha-
riſeos ſimulatiõis ⁊ mẽdaciĩ: q̄ aliud oñdãt hoĩb᷒ foꝛis
aliud domi agãt. vñ dĩ. Ueh vo. ſcri. ⁊ pha. hypo. q̄ mũ
datis qḋ de foꝛis ẽ cali. ⁊ para. Nõ hoc dicit q̄ i calice ⁊
parapſide coꝝ ſuperſtitio moꝛaret: ſꝫ q̄ foꝛis hoĩb᷒ oſtẽ-
derẽt ſcitatẽ: qḋ manifeſtũ ẽ ex eo q̄ addidit dicẽs. Int᷒
aũt ple. eſtis rapi. ⁊ imũdicia. CHRY. ſup matth. Uel
hoc dicit: qꝛ iudei quotiẽs igreſſuri erãt i tẽplũ: aut ſacri
ficia oblaturi: aut per dies feſtos ſeipſos ⁊ veſtimẽta ſua
⁊ vtẽſilia lauãt: ⁊ a pc̃tis nemo ſeipſuꝫ purgabat: cũ deus
neq̄ coꝛpoꝛis mũdiciã laudet: neq̄ ſoꝛdes cõdẽnet. Po
ne tñ qꝛ de᷒ odit ſoꝛdeſ coꝛpoꝛũ ⁊ vaſoꝝ que neceſſe ẽ vt
ipſo vſu ſoꝛdidentur: quãto magi ſoꝛdes ↄſcie hoꝛret: quã
ſi volum᷒ ſemper mũdã ſuam᷒. HILA. Arguit ḡ eos q̄
iactãtiã inutilis ſtudiĩ ſequẽtes: vtilitatis perfecte miniſte-
riũ dereliquũt. Calicis nãq̄ vſus iterioꝛ ẽ: q̄ ſi obſoꝛdue-
rit: q̄ pficiet lot᷒ exteri᷒: atq̄ iḋ interioꝛis ↄſcie nitoꝛ ẽ ob
tinẽd᷒: vt ea q̄ coꝛpoꝛis ſũt: foꝛinſec᷒ abluantur: ⁊ iḋ ſub
dit: Phariſee cece: mũda pus qḋ it᷒ ẽ: ca. ⁊ pa. vt fiat ⁊ id
qḋ defoꝛis ẽ mũdũ. CHRY. ſup matth. Nõ aũt ſuper
hoc dicit de ſenſibili calice aut parapſide: ſꝫ de itelligibi-
li: q̄ ſi nunq̄ tetigerit aquã: mũdus põt eẽ apud deuꝫ. Si
aũt peccauerit ⁊ tota aq̄ pelagi ⁊ fluminũ ſe lauerit: ſoꝛdi-
dus ẽ ⁊ miſer añ deũ. CHRY. in ho. Attẽde aũt q̄ vbi
de decimis

de decimis loquebaẗ:cõueniẽter dixit. Hec opoꝛtuit face
re ⁊ illã nõ omittere. Decia.n.elemoſyna q̃da ẽ: Quid ãt
nocet elemoſynã dare:nõ tñ hoc dixit ſicut legalẽ obſua
tionẽ inducẽs. Hic aũt vbi de purgationibꝰ ⁊ imũdicĳs
diſputat:nõ ad hoc addit:ſ; oñdit q̃ꝛ de neceſſitate ad in
terioꝛẽ mũdiciã exterioꝛ ſeq̃tur:qḋ q̃dẽ extra calicis ⁊ pa
rapſidis coꝛpꝰ vocãs.qḋ aũt itus ẽ aiaꝫ. ORI. Hic ſer
mo nos inſtruit vt feſtinemꝰ eẽ iuſti:nõ apparere. Qui.n.
ſtudet vt appareat iuſtꝰ:q̃ a foꝛis ſũt mũdat: ⁊ que viden
tur curat:coꝛ aũt ⁊ cõſciẽtiã negligit. Qui aũt ſtudet ea q̃
intꝰ ſũt.i.cogitatiões mũdare:cõſequẽs ẽ vt ẽt ea q̃ a foꝛis
ſunt faciat mũda. Sꝫ oẽs falſi dogmatis ꝓfeſſoꝛes cali
ces ſunt a foꝛis q̃ſi mũdati ꝑ ter ſpeciẽ religionis quaꝫ
ſimulãt:abĩtꝰ aũt pleni rapina ⁊ ſimulatiõe:dũ rapiũt ho
mines ad erroꝛẽ. Calix ẽt ẽ vas ad potuꝫ:parapſidis ad
cibũ. Ois g̃ ſmo ꝑ quẽ potamur ſpirituali: vl̃ ois narra
tio per quã nutrimur:vaſa ſunt potꝰ ⁊ cibi. Qui g̃ ſtudent
cõpoſitu ꝓferre ſermonẽ:magis q̃ꝫ ſalutari ſenſu repletũ:
calix eiꝰ a foꝛis mũdatꝰ ẽ:ab intꝰ aũt ſoꝛdibꝰ vanitatis im
pletus. Sꝫ ⁊ lr̃e legis ⁊ ꝓphetarũ calices ſpiritalis potꝰ
⁊ parapſides neceſſariaꝝ eſcarũ ſunt. Scribe q̃dẽ ⁊ pha
riſei ſtudẽt ſenſum exterioꝛẽ mũdũ demõſtrare. diſcipuli
autem chꝛiſti:ſenſum ſpiritalem mundare feſtinant.

¶ Ueh vob ſcribe ⁊ phariſei hypocrite: qꝛ ſimi
les eſtis ſepulchꝛis dealbatis: que a foꝛis parent
hoibꝰ ſpecioſa:ītꝰ vo plena ſũt oſſibꝰ moꝛtuoꝝ et
oi ſpurcitia. Sic ⁊ vos a foꝛis q̃dẽ paretis hoibꝰ
iuſti:intus autem pleni eſtis hypocriſi ⁊ iniq̃tate.

ORI. Sicut habet ſuperiꝰ:itus pleni rapina ⁊ itẽpe
rantia:ſimilit̃ hic pleni ſũt hypocriſi ⁊ iniq̃tate:que cõpa
rãtur oſſibꝰ moꝛtuoꝝ ⁊ imũdicie vniuerſe. vñ dicit. Ueh
vo.ſcri.⁊ pha.hypo.q̃ ſimiles eſt̃ ſepulchꝛis dealbatis.
CHRY. ſuper matth. Merito q̃dẽ iuſtoꝝ coꝛpoꝛa tem
pla dicuntur:qꝛ aia in coꝛpoꝛe iuſti dñat:ſicut deus i tem
plo:vl̃ qꝛ ipſe deꝰ i coꝛpoꝛibꝰ habitat iuſtis. Coꝛpoꝛa ãt
pctõꝝ ſepulchꝛa dicũtur moꝛtuoꝝ: qꝛ aia moꝛtua ẽ in
coꝛpoꝛe peccatoꝝ. nec.n.viuẽs putãda ẽ:q̃ nihil viuum
aut ſpiritale agit in coꝛpoꝛe. HIE. Sepulchꝛa aũt foꝛin
ſecus leuigata ſunt calce ⁊ oꝛnata marmoꝛibꝰ in auro:co
loꝛibuſq; diſtinctis:intus aũt plena ſunt oſſibus moꝛtuo
rũ. vñ dicit: Que apparẽt hoibus ſpecioſa:intus aũt ple
na ſunt oſſibus moꝛtuoꝝ ⁊ oi ſpurcitia. Sic aũt ⁊ peruer
ſi magr̃i q̃ alia docent: ⁊ alia faciũt:mũdiciã habitu veſtiũ
⁊ vboꝝ humilitate demonſtrãt:intus aũt pleni ſunt oĩ
ſpurcitia ⁊ auaricia ⁊ libidine: ⁊ hoc manifeſte exp̄rimit
inferens: Sic ⁊ vos a foꝛis q̃dẽ appa. ho. iuſti. intus autẽ
pleni eſtis hypocriſi ⁊ iniq̃tate. ORI. Ois.n.iuſticia ſi
mulata moꝛtua eſt q̃ ꝓpt̃ deũ nõ fit:magis aũt neq̃ꝫ iuſti
cia eſt ſic moꝛtuus hõ nõ ẽ hõ. Et ſicut mimi qui ꝑſonas
ſuſcipiũt alioꝝ: ⁊ nõ ſunt ipſi quos ſimulant. Tãta g̃ ſunt
oſſa in eis ⁊ imũdicie: quãta bona ſimulãt ex malo affe
ctu. Uidentur aũt a foꝛis iuſti coꝛã hoibus:nõ eis quos
ſcriptura appellat deos: ſꝫ coꝛã eis q̃ ſicut hoies moꝛiũ
tur. GRE. xxvi. moꝛa. Ante diſtrictũ vo iudicẽ excuſa
tionẽ io de ignoꝛãtia habere nõ pñt:qꝛ dũ ãte oculos ho
minũ omneꝫ moduꝫ ſcitatis oñdũt:ipſi ſibi ſunt teſtimo
nio:qꝛ bene viuere nõ ignoꝛant. CHRY. ſup matth. Dic
aũt hypocrita ſi bonũ ẽ eſſe malũ:vt q̃d nõ vis apparere
qḋ vis eſſe: Nã quod turpe eſt apparere turpius ẽ eẽ: qḋ
autẽ foꝛmoſũ ẽ apparere:foꝛmoſius eſt eẽ. Ergo aut eſto
quod appares:aut appare quod es.

¶ Ueh vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite:q̃ edifi
catis ſepulchꝛa ꝓphetaꝝ ⁊ oꝛnatis monumẽta iu
ſtoꝝ: ⁊ dicitis: Si fuiſſemus i diebꝰ patꝝ nr̃oꝛum
nõ eſſemꝰ ſocĳ eoꝝ i ſanguine ꝓphetaꝝ. Itaq;
teſtimonio eſtis vobiſmetipſis q̃ filĳ eſtis eoꝛum
qui ꝓphetas occiderunt.

HIE. Prudẽtiſſimo ſylogiſmo arguit eos eẽ filios ho
micidaꝝ:dũ ipſi opiniõe bonitatis ⁊ gloꝛie i ꝑplo edifi
cant ſepulchꝛa ꝓphetarũ:quos maioꝛes eoꝝ interfecerũt
Et hoc ẽ qḋ dicit: Ueh vo.ſcri.⁊ pha.hypo.q̃ edificatis
ſepulchꝛa ꝓphetaꝝ ⁊ oꝛnatis monumẽta iuſtoꝝ. ORI.
Nõ ſatis rõnabilit̃ cõminari dr̃:aduerſus eos q̃ edificant
ſepulchꝛa ꝓphetarum. quantum .n. ad hoc laudabile ali
q̃d faciebant quomodo ergo erant digni ſuſcipere:veh.
CHRY. in ho. Non g̃ eos icuſat:q̃m ſepulchꝛa edificãt
ſꝫ intentioni eoꝝ detrahit:cũ qua edificabãt:q̃m nõ ꝓpt̃
honoꝛẽ eoꝝ q̃ occiſi fuerãt:ſꝫ ſicut põpã ſibi ſtatuẽtes in
occiſionibꝰ illoꝝ: ⁊ foꝛmidãtes:ne foꝛte tẽpoꝛe ꝓcedẽte
ſepulchꝛis deſtructis:tabeſcat tante audacie memoꝛia.
CHRY. ſup matth. Uel qꝛ dicebãt apud ſe: Si bñ fece
rimꝰ paupibꝰ:nõ multi vident ⁊ pro tpe vidẽt. Nõne ergo
meliꝰ edificia facimꝰ que oẽs aſpiciunt:nõ ſolũ in hoc tẽ
poꝛe:ſꝫ ẽt in poſterũ. O inſipiẽs hõ q̃d tibi p̄rodeſt poſt
moꝛtẽ iſta memoꝛia: ſi vbi es toꝛqueris: ⁊ vbi nõ es lau
daris: Duꝫ aũt iudeos caſtigat dñs:chꝛiſtianos docet.
nã ſi ad illos ſolos dixiſſet hec: dicta fuiſſent tm̃ nõ etiã
ſcripta:nũc aũt ⁊ dicta ſunt ꝓpter illos: ⁊ ſcripta ꝓpt̃ iſtos
Si ergo iuxta alia bona fecerit hõ edificia ſancta:add ta
mẽtũ ẽ bonis operibꝰ. ſi aũt ſine alĳs bonis operibꝰ: paſ
ſio ẽ glĩe ſecularis. Nõ.n.gaudẽt martyres quando ex il
lis pecunĳs honoꝛãtur in quibꝰ paupes ploꝛãt. Semp ẽt
iudei ꝓteritoꝝ ſanctoꝝ cultoꝛes fuerũt ⁊ preſẽtiuꝫ cõtẽ
ptoꝛes: magis aũt ⁊ perſecutoꝛes. Nõ eniꝫ ſuſtinẽtes in
crepatiões ꝓphetarũ ſuoꝝ:ꝑſequebantur eos ⁊ occide
bant:poſtea vo naſcẽtes filĳ intelligebãt culpas patrum
ſuoꝝ: ⁊ ideo quaſi de moꝛte inocẽtiũ ꝓphetarũ dolentes
edificabant memoꝛias eoꝝ. Et ipſi tñ ſimiliter ꝑſequebã
tur: ⁊ interficiebãt ſuos ꝓphetas:increpantes eos ꝓpter
peccata ſua. ⁊ iõ ſubdit: Et dicitis: Si fuiſſemꝰ in diebus
patrũ noſtroꝝ:nõ eſſemꝰ ſocĳ eoꝝ in ſanguie ꝓphetaruꝫ
HIE. Hoc aũt ⁊ ſi ſmone nõ dicãt:ope loquũtur ex eo q̃ꝛ
ambitioſe ⁊ magnifice edificant memoꝛias occiſoꝛum.
CHRY. ſup matth. Qualia g̃ cogitabãt i coꝛde:talia lo
quebãt ⁊ factis. Naturalẽ aũt cõſuetudinẽ oiuꝫ maloꝝ
hoiuꝫ hic chꝛiſtꝰ exponit:qꝛ alter alteriꝰ culpã cito intelli
git:ſuã aũt difficile. Hõ.n.in cã alteriꝰ trãquillũ hꝫ coꝛ:in
ſua vo turbatũ. In cã g̃ alteriꝰ de facili poſſumꝰ oẽs iuſti
iudices eẽ. Ille aũt vere iuſtꝰ ⁊ ſapiẽs ẽ:q̃ ſibiipſi iudex fi
eri põt. Sequit: Itaq; teſtimonio eſtis vobiſmetipſis:qꝛ
filĳ eſtis eoꝛum q̃ ꝓphetas occiderũt. CHRY. in ho.
Qualis aũt ẽ icuſatio filiũ eẽ homicide cũ q̃ nõ comuni
cat mẽti pr̃is:patet q̃ꝛ nulla. vñ manifeſtũ ẽ q̃ꝛ ꝓpter hoc
dicit:qꝛ occulte inſinuat malitie ſimilitudinẽ. CHRY.
ſup math. Teſtimonia eniꝫ ſũt de filĳs moꝛes parentum.
ſi eniꝫ pr̃ fuerit bonꝰ ⁊ mater mala: aut ecõuerſo: filĳ in
terdũ patrẽ ſequũtur:interdũ matrẽ. Si aũt ãbo fuerint
eq̃les: fit quidẽ aliq̃n vt de bonis parentibus mali exeãt
filĳ:aut ecõuerſo:ſꝫ raro. Sic eniꝫ hoc ẽ:ſicut cum extra
regulã nature naſcit hõ:aut ſex digitos habens aut ocu
los nõ hñs. ORI. Sed ⁊ in ꝓpheticis dictis narratio
ſꝫ hiſtoꝛiã ẽ coꝛpus:ſpiritalis autẽ ſenſus eſt anima. Se
pulchꝛa ipſe littere ſcripturarũ ⁊ libꝛi. Qui ergo ſolã hi
ſtoꝛiã attendũt coꝛpoꝛa ꝓphetarũ colunt in litteris po
ſita quaſi in q̃buſdaꝫ ſepulchꝛis: ⁊ dicunt phariſei.i.pre
ciſi: quaſi animaꝫ ꝓphetarum p̄ecidentes a coꝛpoꝛe.

¶ Et vos implete menſurã patruꝫ veſtroꝝ. Ser
pentes genimina viperaꝝ: quõ fugietis a iudicio
gehẽne. Idõ dico vobis: Ecce ego mitto ad vos
ꝓphetas ⁊ ſapiẽtes ⁊ ſcribas: ⁊ ex illis occidetis
⁊ crucifigetis: ⁊ ex eis flagellabitis i ſynagogis vẽ
ſtris ⁊ ꝑſequimini de ciuitate in ciuitateꝫ vt veniat

ſup vos oīs ſanguis iuſtus q̄ effuſus ē ſup terraꝫ a ſanguie abel iuſti vſqꝫ ad ſāguinē zacharie filij barachie: quē occidiſtis inter templū ⁊ altare. Amē dico vobis venient hec oīa ſup generationē iſtaꝫ. CHRY. i ho. Quia dixerat contra phariſeos ⁊ ſcribas ꝙ filij eēnt eoꝝ qui occiderunt ꝓphetas: nūc manifeſtat ꝙ in malicia eis ſimiles erant: ⁊ ꝙ fictio erat hoc ꝙ dicebant: ꝙ nō cōmunicaſſent operib⁹ eoꝝ ſi fuiſſent in tēpore illo. Et iō dicit: Et vos iplete mēſurā pa. veſtrorū. Nō quidē hoc dicit quaſi iniūgēs: ſed quaſi ꝑdicēs qḋ futuꝝ erat. CHRY. ſup matth. Prophetizat eniꝫ illis futuruꝫ eē vt ſicut patres eorū interfecerunt prophetas: ſic ⁊ ipſi interficerent chriſtū ⁊ apoſtolos ⁊ ceteros ſcōs: vtputa ſi cōtra aliquē litiges aduerſariū dicis illi: fac mihi qḋ es facturus. nō iubeſ vt faciat ſed oñdis te intelligere qḋ cogitat facere. Et quidē quātū ad veritatē excelſerunt mēſurā patrū ſuoꝝ. Illi eniꝫ hoīes occiderunt: iſti deū crucifixerūt. Sꝫ q2 voluntate ſua deſcendit i mortē: nō iputat illis ſue mortis peccatū: iputat autē illis mortē apoſtolorū ceterorūqꝫ ſcōrū. Et iō dicit: Implete ⁊ nō ſuperimplete. Nā benigni ⁊ iuſti iudicis ē ſuaſ iniurias cōtēnere: ⁊ aliorū iniurias vindicare. ORI. Impleūt ēt mēſurā paterne iniquitatis: ꝑ hoc ipſuꝫ ꝙ nō credunt in chriſtū. Cauſa aūt incredulitatis fuit: qm̄ ſemp animū ſuū dederūt circa hiſtorias corporales: nihil ſpiritale in eis volētes intelligere. HILA. Quia ergo mēſurā paterne volūtatis iplebunt: iō ⁊ ſerpētes ⁊ viperina generatio ſunt. vñ ſequitur Serpētes genimina viperarū quō fugietis a iudicio gehēne? HIE. Hoc ipſuꝫ ⁊ ioānes baptiſta dixerat. Sicut ergo de viperis inquit naſcūtur vipere: ſic de homicidis patrib⁹ vos nati eſtis homicide. CHRY. ſup matth. Genimina aūt viperarū dicunt: qm̄ talis ē viperarū natura vt filij rūpāt vteꝝ matris: ⁊ ſic procedāt: ſic ⁊ iudei ſemp parētes cōdēnāt: reprehendētes eorū facta. Dicit aūt: Quō fugietis a iudicio gehēne? Nūquid ſepulchra ſanctoꝝ edificātes? Sꝫ prim⁹ gradus pietatis ē ſanctitateꝫ diligere: deinde ſcōs: ſine cā. n. iuſtos honorat q̄ iuſticiaꝫ ſpernit. Nō pñt ſancti amici eē illoruꝫ q̄bus deus eſt inimic⁹: an forſitan nomē vacuū vos liberabit: q2 videmini eē i ꝓplo dei: puto aūt ꝙ meli⁹ ē inimic⁹ apert⁹ q̄ amic⁹ falſus: ſic ⁊ apud deū odibilior ē q̄ ſeruū dei ſe dicit: ⁊ mādata diaboli facit. apud deū quidē q̄ hoīeꝫ occidere diſponit: anteq̄ occidat: homicida habeſ. Uoluntas. n. ē q̄ aut remuneraſ pro bono: aut cōdēnaſ pro malo. op̄a aūt teſtimonia ſunt volūtatis. Non ergo querit de⁹ opera propter ſe vt ſciat quō iudicet: ſꝫ ꝑpter alios vt oēs intelligāt q2 iuſtus ē de⁹. Prouidet aūt deus occaſioni peccādi malis: nō vt peccare faciat: ſed vt peccatorē oñdat: ⁊ bonis prebet occaſionē: ꝑ quā oſtendāt propoſitū voluntatis ſue. Sic ergo ſcribis ⁊ phariſeis dedit occaſionē oñdēdi voluntatē ſuā. vñ concludit. Ideo ecce mitto ad vos ꝓphetas ⁊ ſapientes ⁊ ſcribas. HILA. i. apoſtolos qui de futuroꝝ reuelatiōe prophete ſunt: de chriſti agnitione ſapientes: de legis intelligentia ſcribe. HIE. Uel obſua iuxta apoſtoluꝫ ſcribēteꝫ ad corinthios: varia dona eē diſcipuloꝝ chriſti: alios ꝓphetas q̄ ventura predicāt: alios ſapientes q̄ nouerūt qn̄ debent ꝓferre ſermonē: alios ſcribas in lege doctiſſimos: ex quib⁹ lapidat⁹ ē ſtephanus: paulus occiſus: petrus crucifixus: flagellati in actib⁹ apoſtolorū diſcipuli: ⁊ perſecuti ſunt eos de ciuitate in ciuitatē: expellētes de iudea vt ad gentiū populos trāſmigrarent. ORI. Uel ſcribe q̄ mittunſ a chriſto ſūt ſꝫ euangeliū quos ⁊ ſpūs viuificat ⁊ littera nō occidit: ſicut littera legis: quā ſequētes in vanas ſupſtitiōes icurrūt. Simplex aūt euangelij narratio ſufficit ad ſalutē. Scribe aūt legis ſcribas noui teſtamēti adhuc per detractionē flagellant i ſynagogis ſuis. ſꝫ ⁊ heretici q̄ ſunt ſpiritales phariſei: linguis ſuis chriſtianos flagellāt ⁊ perſequūtur de ciuitate i

ciuitatē: interdū corporalit: aliqn̄ aūt ſpiritaliter volētes eos expellere: q̄ſi de propria ciuitate legis ⁊ ꝓphetarū ⁊ euāgelij in aliud euangeliū. CHRY. ſup matth. Deinde vt oñdat qm̄ nō ipune hoc faciūt terribilē eis ex hiſtimo rē incutit. vñ ſubdiſ: Ut veniat ſup vos omnis ſanguis. RABA. i. oīs debita vltio pro effuſo ſanguine iuſtoꝝ. HIE. De abel q̄dē nulla ē ābiguitas q̄n iſ ſit queꝫ chain frater occiderit. Iuſt⁹ aūt nō ſolū ex dñi nūc ſniā: ſꝫ ex geneſis teſtimonio cōprobaſ: vbi accepta ei⁹ a deo narrantur munera. Querim⁹ aūt q̄s fuerit iſte zacharias fili⁹ barachie: q2 multos legim⁹ zacharias: ⁊ ne libera nobis tribuereſ erroris facultas additū ē: Quē occidiſtis iter templū ⁊ altare. Alij zachariā filiū barachie dicunt q̄ in. xij. ꝓphetis vndecim⁹ ē: patriſqꝫ in eo nomen conſentit. ſed vbi occiſus ſit inter tēplum ⁊ altare ſcriptura nō loquitur: maxie cū tēporib⁹ ei⁹ vix ruine tēpli fuerint. Alij zachariaꝫ patrē ioānis itelligi volūt. ORI. Uenit enim ad nos quedā traditio talis: q̄ſi ſit aliq̄s loc⁹ in tēplo: vbi virginib⁹ q̄dē licet adorare deū: ex ꝑte aūt earū thorū virilem nō ꝑmittebāt i eo cōſiſtere. Maria aūt poſtq̄ genuit ſaluatorē: igrediēs ad orādū ſtetit i illo virginū loco: ꝓhibētib⁹ aūt eis q̄ nouerāt eā iā filiū genuiſſe zacharias dixit qm̄ digna ē v̄ginū loco cū adhuc ſit virgo. Ergo q̄ſi maniſeſtiſſime aduerſus legē agētē occiderūt eū inter tēpluꝫ ⁊ altare viri generatiōis illi⁹. ⁊ ſic veꝝ ē verbuꝫ chriſti qḋ dixit ad pñtes: quē occidiſti. HIE. Hoc tn̄ q2 de ſcripturis nō hꝫ auctoritatē: eadē facilitate cōtēniſ q̄ ꝓbat. Alij iſti i volūt eē zachariā q̄ occiſus ſit a ioās rege iude inter tēplū ⁊ altare. i. i atrio tēpli. Sꝫ obſuādū ꝙ ille zacharias nō fuit fili⁹ barachie ſed ioiade ſacerdotis. Sꝫ barachias in lingua nr̄a bñdicēs deū dr̄: ⁊ ſacerdotis ioiade iuſticia hebreo noīe demōſtraſ. In euāgelio vō quo vtuntur nazareni: pro filio barachie filiuꝫ ioiade ſcriptum reperim⁹. REMI. Querendū ē aūt quō vſqꝫ ad ſanguinē zacharie dixerit: cū plurimoruꝫ ſcōꝝ ſanguis poſtea fuit effuſus? Soluiſ aūt ſic: Abel paſtor ouiū fuit in campo occiſus. zacharias fuit ſacerdos in atrio tēpli interfectus. Iō ꝗ oñs hos duos cōmemorat: qm̄ ꝑ hos oēs ſcī martyres deſignāſ laicalis. ſ. ⁊ ſacerdotalis ordis. CHRY. i ho. Abel ēt cōmemorauit: oñdēſ qm̄ ex iuidia eēnt chriſtū ⁊ diſcipulos ei⁹ occiſuri. Zacharie aūt mētionem fecit qm̄ duplex ꝓſūptio fuit i ei⁹ occiſiōe. nō. n. ſolū in ſanctuꝫ hominē facta ē: ſed ⁊ i loco ſcō. ORI. Zacharias ēt interpretatur memoria dei. oīs ḡ q̄ memoria dei diſperdere feſtinat: i eis quos ſcādalizat zacharie ſanguinē vꝫ effūdet filij barachie. Per bñdictionē. n. dei: memores ſum⁹ dei. Ab ipſis ēt memoria interficiſ dei: qn̄ ⁊ tēplū dei a laſciuis corrūpiſ: ⁊ altare ei⁹ ꝑ negligentiā orationū ſordidarū ſordidaſ. Abel aūt luct⁹ interpretaſ. Qui ergo nō recipit quod ſcriptū ē: Beati q̄ lugēt: ſanguineꝫ effundit abel: hoc eſt veritatē luct⁹ ſalutaris. Effundunt ēt aliq̄ virginem ſcripturaꝝ q̄ſi ſanguineꝫ eaꝝ: q2 omnis ſcriptura niſi ſm v̄itatem intelligaſ: mortua eſt. CHRY. in ho. Et vt oēs excuſationē illis adimeret: ne diceret: qm̄ ad gentes eos miſiſti: ꝓpter hoc ſcandalizati ſum⁹ ꝑdixerat ꝙ ad eos diſſent mittēdi diſcipuli: ⁊ iō de vltione eoꝝ ſubdiſ: Amē dico vobis: veniēt hec oīa ſup generationē iſtā. GLO. Nō hos tm̄ preſentes dicit: ſꝫ oēꝫ generationē ꝑcedētē ⁊ futurā: q̄a oēs vna ciuitas ſunt: ⁊ vnū corpus diaboli. HIE. Regula aūt ſcripturarū ē: duas generatiōes bonorum et malorum noſſe. De generatiōe bonoꝝ dicit: Generatio rectoꝝ bñdiceſ: de malis vero in pñti loco generatio viperarū. Ergo ⁊ iſti q̄a ſimilia ſicut chain: ⁊ ioas cōtra aplos geſſerunt: de vna generatiōe eē referūtur. CHRY. i ho. Uel aliter q̄a gehēne pena quā eis cōminat⁹ fuerat tardabat. Cōminaſ etiā eis pñtia mala cuꝫ dicit: Uenient hec oīa ſup generationē iſtaꝫ. CHRY. ſup matth. Sicut. n. oīa bona: q̄ in ſingulis generationib⁹ a cōſtitutione mundi oēs ſancti merebanſ: illis nouiſſimis ſūt donata: q̄ receperunt

ceperunt chriſtū: ſic oīa mala q̄ in ſingulis generatiōib⁹ a conſtitutione mūdi pati meruerūt oēs iniqui: ſup nouiſſimos iudeos venerūt: qꝛ chriſtū repulerunt. Aut ita: ſic oīs iuſticia p̄cedētiū ſcoꝝ imo oīuꝫ ſanctorū tm̄ mereri non potuit quātū gratie datū ē hoīb⁹ i chriſto: ſic oīum peccata ipoꝝ tātū malū mereri nō potuerūt quantū venit ſup iudeos vt corporalia paterentur: qualia paſſi ſūt a romanis: ⁊ ſic poſtmodū oēs generatiōes eoꝝ vſqꝫ i finē ſeculi ꝓĳcerent a deo: ⁊ ludibriū fierēt gentib⁹ vniuerſis. Quid. n. peī⁹ pōt fieri q̄ filiū cū mirifico: d. a ⁊ humilitate veniētēꝫ nō ſuſcipe ſed tali mō interficere. Uel ita: oīs gens vel ciuitas nō ſtatiꝫ cū peccauerit punit eā de⁹: ſed expectat ꝑ multas generatiōes. qñ aūt placuerit deo ꝑdere ciuitatē illā aut gentē videt̄ oīuꝫ generationū p̄cedētiū peccata reddere illis: qm̄ q̄ oēs merebātur: hec ſola paſſa ē: ſic ⁊ generatio iudeoꝝ pro patrib⁹ ſuis vī punita. Uere aūt nō pro illis ſꝫ pro ſe cōdēnati ſūt. CHRY. ī ho. Qui. n. mltos iā peccantes vidit ⁊ icorrect⁹ ꝑmāſit: eadē rurſus vel grauiora faciēs: maiori ē pene obnoxi⁹.

Hieruſalē hieruſalē: q̄ occidis ꝓphetas ⁊ lapidas eos q ad te miſſi ſūt: quoties volui congregare filios tuos quēadmōꝫ gallina ꝯgregat pullos ſuos ſub alas: ⁊ noluiſti. Ecce relinq̄tur vob̄ domus vr̄a deſerta. Dico. n. vob̄ nō me videbitiſ amodo donec dicatis: Benedictus q venit in nomine domini.

CHRY. in ho. Poſt predicta ad ciuitatē cōuertit dominus ſermonē: ex hoc erudire volēs auditores. vnde dicit Hieruſalē hieruſalē. Hec aūt duplicatio miſerētis ē: ⁊ valde diligentis. HIE. Hieruſalē aūt non ſaxa ⁊ edificia ciuitatis ſed habitatores vocat: quā patris plāgit affectu. CHRY. ſup matth. Preuidēs ruinā ciuitatis illi⁹ ⁊ plagā: que a romanis ſupuentura erat. recordabat̄ quidē ſāguinis ſcōꝝ ſuoꝝ: q̄ effuſus erat ab illis ⁊ poſtmodum effundēdus. vnde addit: Que occidis ꝓphetas: ⁊ lapidaſ eos q̄ ad te miſſi ſunt. Miſſū ad te iſaiā occidiſti: ⁊ ſeruū meū hieremiā lapidaſti. Ezechielē tractū ꝑ lapides excerebraſti: quō ſaluaberis: q̄ ad medicū nō venire ꝑmittis ⁊ nō dixit Occidiſti aut lapidaſti: ſꝫ occidis ⁊ lapidas. i. q̄ſi hoc ꝓpriū ⁊ naturalē conſuetudinē hn̄s: vt occides ⁊ lapides ſcōs. Eadē fecit aplīs q̄ fecerat aliqn̄ ꝓphetis. CHRY. in ho. Deinde cū vocaſſet eā: ⁊ abominabiles ei⁹ occiſiones dixiſſet: q̄ſi ſe excuſando dixit: Quotiēs volui cōgregare filios tuos. q. d. neqꝫ predictis occiſiōibus me a tua beniuolētia auertiſti: ſed volui te mihi adiūgere: nō ſemel aut bis ſed multotiēs. Magnitudinē antē amoris ſub ſimilitudine galline oſtendit. AVG. de q̄. euā. Hoc. n. gen⁹ animātis magnū affectū in filios habet: ita vt eoꝝ infirmitate affecta īfirmet̄ ⁊ ipſa. Et qđ difficile i ceteris aiantib⁹ inuenies: alis ſuis filios protegēs cōtra miluū pugnat: ſic ⁊ mater nr̄a dei ſapientia: ꝑ carnis ſuſceptionē infirmata quodāmō: ſm̄ illud aplī. Quod infirmū ē dei: forti⁹ ē hoīb⁹: ꝓtegit īfirmitatē noſtrā ⁊ reſiſtit diabolo ne nos rapiat. ORI. Filios aūt hieruſalem dicit ſm̄ q̄ dicim⁹ ſemꝑ: ciuiū ſucceſſores p̄cedētiū filios. Dicit aūt: Quotiēs volui: cū ſit manifeſtum ſemel eū docuiſſe in corpore iudeos. Sēper. n. chriſt⁹ preſens fuit ⁊ in moyſe ⁊ in prophetis ⁊ in angelis miniſtrātib⁹ ſaluti humane ꝑ ſingulas generatiōes. Siquis aūt non fuerit cōgregat⁹ ab eo: iudicabit̄ q̄ſi noluerit ꝯgregari. RA. Ceſſent igit̄ heretici chriſto principium ex virgine dare: omittant aliū legis ⁊ ꝓphetarū deuꝫ p̄dicare. AVG. in enchiridion: Ubi ē aūt illa oīpotētia q̄ in celo ⁊ i terra oīa q̄cūqꝫ voluit fecit: ſi colligere filios hieruſalē voluit ⁊ nō fecit? An nō poti⁹ illa quidē filios tuos ab ipſo colligi noluit: ſꝫ ea quoqꝫ nolēte: filios ei⁹ collegit ipſe quos voluit. CHRY. in ho. Deinde cōminat̄ penā quā ſemꝑ formidauerūt. ſ. ciuitatis ⁊ tēpli euerſionē dicens: Ecce relinquet̄ vobis dom⁹ veſtra deſerta. CHRY. ſup matth. Sicut. n. corpus aīa recedēte pri⁹ q̄dē frigeſcit: deinde putreſcit ⁊ ſoluit̄: ſic ⁊ tēplū noſtrū dei ſpiritu recedente prius ſeditionib⁹ ⁊ in diſciplinatione replebit̄: deinde veniet ad ruinā. ORI. Semꝑ ēt eis qui noluerūt congregari ſub alis ei⁹ cōminat̄ chriſt⁹: Ecce relinquet̄ vobis domus veſtra deſerta. i. aīa ⁊ corpus. Sed ⁊ ſiq̄s ex vobis noluerit congregari ſub alis chriſti: ex tēpore illo ex quo congregationē refugit actu magis q̄ corpore: nō videbit pulchritudinē verbi: donec penitēs a propoſito malo dicat: Benedict⁹ qui venit in noīe dn̄i. Tunc eniꝫ verbum dei benedictū venit ſup cor hominis: qñ fuerit quis cōuerſus ad deū. vn̄ ſequit̄: Dico eniꝫ vobis: nō me videbitis āmō donec dicatis: Bn̄dict⁹ qui venit in nomine dn̄i. HIE. q. d. Niſi penitētiā egeritis ⁊ cōfeſſi fueritis ipſum eē me: de quo prophete cecinerūt filiū oīpotētis patris: faciē meā nō videbitis. Hn̄t ergo iudei datū ſibi tēpuſ penitētie. Confiteātur benedictū q̄ venit ī noīe dn̄i: ⁊ chriſtī horā conſpiciēt. CHRY. in ho. Uel alit̄: Per hoc occulte ſecūdū aduētū ſignificauit: qm̄ tūc oīno eū adorabunt. Qđ aūt dicit āmodo ad tēp⁹ crucis refert. CA. XXIIII.

Et egreſſus ieſus de tēplo ibat. Et acceſſerūt ad eū diſcipuli ei⁹: vt oſtēderēt ei edificatiōeſ tēpli. Ipſe aūt rn̄dēſ: dixit illis: Videtis hec oīa? Amē dico vobis: nō relīq̄tur hic lapis ſuper lapidem: qui non deſtruatur.

ORI. Poſtq̄ oīa q̄ ſuper hieruſalē vētura erant chriſt⁹ predixit: exĳt de tēplo q̄ cōſeruauerat tēpluꝫ ne caderet donec fuit in eo. vn̄ dī. Et egreſſus ieſus de templo ibat. Sed ⁊ vnuſquiſqꝫ cū ſit tēplū dei ꝓpter ſpiritū dei inhabitantē in ſe: ipſe ſit cauſa ſue deſertionis vt egrediat̄ ab eo chriſt⁹. Sequitur: Et acceſſerunt ad eū diſcipuli eius vt oſtēderent ei edificationes tēpli. Dignū ē videre quomō oſtēdūt ei ſtructuras tēpli: q̄ſi nunq̄ viderit tēplū. Ad qđ rn̄dendū ē: q̄ cū chriſt⁹ propheticaſſet ſuperi⁹ ruinā templi futurā: audientes diſcipuli mirati ſūt talē ac tantā templi ſtructuram ad nihiluꝫ redigēdā: ꝓpterea oſtēdunt ei: vt flecterent eū ad miſericordiā loci illi⁹ ne faceret qđ fuerat cōminat⁹. Sed ⁊ cū ſit humane nature admirabilis cōſtructio facta videlicet tēplū dei: diſcipuli ceteriqꝫ ſancti etiā modo mirāda opa dei erga figmētū humanū confitētes: ante cōſpectū chriſti intercedūt: ne deſerat gen⁹ humanū propter peccata ipſoꝝ. Sequitur. Ipſe autem reſpondens dixit eis: Videtis hec omnia. Amen dico vobis: non relinquetur hic lapis ſuper lapidē qui nō deſtruatur. RA. Iuxta hiſtoriā manifeſtus ē ſenſus: qui. i. xlĳ. anno poſt paſſionem domini: ſub Ueſpaſiano ⁊ Tito romanis principib⁹ ciuitas euerſa ē cum templo. REMI. Diuinitus aūt procuratū ē vt reuelata iā luce gratie: templū cum ſuis cerimonĳs tolleretur: ne forte aliquis paruulus in fide dū videret oīa illa q̄ a dn̄o fuerāt iſtituta et a prophetis ſanctificata adhuc permanere: paulatiꝫ recedendo a ſynceritate fidei: ad carnalē iudaiſmū tranſiret. CHRY. in ho. Sed qualiter verū ē q̄ non manſit lapis ſup lapidē. Uel. n. deſolationē eius oſtēdens oīmodā hoc dixit: vel ſm̄ illuꝫ locuꝫ vbi erat: ſunt. n. eius partes vſqꝫ ad fundamēta deſtructe. Cum his ⁊ illud dicā: qm̄ ex his que facta ſunt: ⁊ de reliquis oportet credere q̄ ꝑibūt perfecte. HIE. Myſtice aūt recedente dn̄o de tēplo: oīa legiſ edificia ⁊ cōpoſitio mādatoꝝ ita deſtructa ē: vt nihil a iudeis poſſit impleri: ⁊ capite ſublato vniuerſa inter ſe mēbra cōpugnent. ORI. Omnis etiaꝫ hō q̄ ſuſcipiens in ſe verbū dei templū ē: ſi poſt peccatū adhuc ſuat ex parte veſtigia fidei ⁊ religionis tēplū ē ex parte deſtructum ⁊ ex parte conſiſtens. Qui aūt poſtq̄ peccauerit curam ſui